

**Ethica Amoris, Sive Theologia Sanctorum, Magni
Præsertim Augustini, Et Thomæ Aquinatis**

Circa Universam Amoris & Morum Doctrinam, Adversus Novitias Opiniones
Strenuè propugnata, Et In Materiis Principaliter Hodie Controversis
Fundamentaliter discussa

De Externis Regulis Amoris Et Morum, Legibus Utique, ac Præceptis
Virtutum Theologicarum, & Cardinalium, necnon Decalogi & Ecclesiae -
Libros Vndecim Complectens

Henricus, de Sancto Ignatio

Leodii, 1709

Caput I. Explicatur quinam in hoc præcepto parentum nomine sint
intelligendi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73203](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73203)

mittere, juxta Tridentinum sess. 22. cap. 2.
 49 Dices 2°. saltem sequeretur, fideles in affectu peccati perseverantes, tot novorum peccatorum reos esse, quot Missæ toto terrarum orbe celebrantur: cum nulla sit, in qua suo modo offerentes non sint. Etiam ista sequela neganda est. Neque enim Christiani omnes, quocumque in statu sint, sive dormiant, sive vigilent, sive cum Deo sint, sive

cum meretricibus, &c. Missæ Sacrificii sunt participes. Cum istud asserere, fingere sit. Hoc unum dicimus cum Chrysostomo: *Quomodo cum dominus adest in mensa, non oportet adesse famulos qui offenderunt, nisi veniam petant; ita hic quoque, cum offertur sacrificium, &c. Ne ipsis dicatur: Cur intrasti non habens vestem nuptialem?*

P A R S I V.

Amor parentibus obsequiosus.

Ad quartum Decalogi præceptum: Honora patrem & matrem, &c.

Post explicata tribus prioribus primæ tabulæ præceptis officia divini amoris erga Deum; explicanda supersunt officia dilectionis erga proximum, ad secundam tabulam spectantia. Quia, ut Augustinus dicit in l. de decem Chordis c. 6. *tota lex in duobus præceptis est, dilectione Dei, & dilectione proximi.* Ad duo itaque præcepta, id est ad dilectionem Dei & proximi, pertinet Decalogus. *Ad primum præceptum tres chordæ pertinent, quia Deus Trinitas; ad alterum verò præceptum, id est ad dilectionem proximi, septem chordæ, quomodo vivatur inter homines. Nam ipse numerus septenarius, tamquam septem chordarum, incipit ab honore parentum. Honora patrem tuam, & matrem tuam; ad parentes etenim suos homo aperit oculos, & hæc vita ab eorum amicitia sumit exordium. Quisquis autem suis parentibus non deserit honorem, quibus parere poterit? Et dicit Apostolus: Honora patrem tuam & matrem tuam, hoc est primum mandatum. Quomodo primum, quando quartum mandatum est, nisi quia in septenario numero est primum? Ad dilectionem proximi primum est in secunda tabula.*

2 Nec obstat quòd aliquibus aliis magis obstricti esse possimus, quàm parentibus, quòdque aliqui alii Deum magis repræsentare possint. Sancta namque Barbara v. g. magis obstricta fuit ei qui ipsam in fide instruxit, & ad vitam æternam perduxit, quàm parenti carnali, à quo vitam temporalem dumtaxat accepit, qui & eam ipsi violenter abstulit, & ad idololatriam pertrahere voluit. Summus quoque Pontifex, seu Christi Vicarius, magis repræsentat Deum, quàm pater carnalis. Objectiones namque istæ cessant, si reflectatur, quòd parentum nomine, in primo illo secundæ tabulæ præcepto, soli non intelligantur parentes, qui corpore nos genuerunt, sed & illi qui nos genuerunt mente, ut proximè videbitur. Sit itaque

CAPUT I.

Explicatur quinam in hoc præcepto parentum nomine sint intelligendi.

3 **P**ater eos qui nos genuerunt, multi præterea sunt (ait Catech. Rom.) quos in

parentum loco colere debemus, vel potestatis, vel dignitatis, vel utilitatis, vel præstantis alicujus muneris & officii nomine. Sed primo loco parentum nomine si intelliguntur, ex quibus corporaliter geniti sumus, de quibus Eccli. 3. *Qui timet Dominum, honorat parentes; & quasi dominis serviet his qui se genuerunt.* Deinde Ecclesiæ Pastores & Sacerdotes nos spiritualiter in Christo genuerunt, juxta illud 1. Cor. 4. *In Christo Jesu per Evangelium ego vos genui.* Et ad Galat. 4. *Filioli mei, quos iterum parturio, donec formetur Christus in vobis.*

Tertiò Reges & Principes nostri, Magistratus ac Reipublicæ Rectores, ac Gubernatores, sicut patres patriæ, sic patres nostri rectè dicuntur. Et ita Naaman à servis suis pater vocatus legitur 4. Reg. 5.

Quartò, etiam illi quorum directioni & instructioni commissi sumus, ut tutores, curatores, patroni, pædagogus, magistri (sicut & heri respectu famulorum & ancillarum) patres nostri appellantur: quia universum patres nostri sunt, à quibus accepimus vel esse, vel educationem, vel directionem, vel instructionem.

Quintò, seniores etiam patres dicimus. Unde Levit. 19. *Coram cano capite consurge, & honora personam senis, & time Dominum Deum tuum, &c.*

Ad litteram tamen, in hoc quarto præcepto, illi qui nos genuerunt præcipuè intelliguntur, & ideo à nobis honorandi sunt, quia sunt immortalis Dei quasi simulacra, in ipsis nostris imaginem invenimus; ab eis vita nobis data est; eis Deus usus est, ut nobis animam mentemque impertiret; ab eis ad Sacramenta deducti, ad Religionem, ad humanum cultum civilemque instituti; ad morum integritatem & sanctitatem eruditi sumus, ut loquitur Catechismus Rom. hic.

CAPUT II.

Explicatur honor ex Dei præcepto parentibus debitus.

Honor parentibus debitus importat sequentia: 1°. ut parentes summo post Deum amore prosequamur, maximèque ob-